

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published weekly by the WORKERS and FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничім Домі, на розі вулиць Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

КЛОПІТ З ЮНІЙНИМИ БЮРОКРАТАМИ.

Кравецькі робітники в Торонто мають клопіт. Цим разом клопіт той не так з самими підприємцями, але більше з своїми власними юнійними урядниками-бюрократами в "Амалгамейтед Клодінг Воркерс оф Америка".

Наприкінці місяця люттого торонтонська "рада директорів" тої юнії покликала на своє засідання п'ятьох робітників, юнійних членів, що відомі в юнії як передові лівокрильці. В покликани не було сказано, чого їх кличуть, і ніяких оскаржень не було проти них зроблено. Тому не вважали вони за необхідне йти на засідання: Але двоє із них пішли, щоб довідатись, в чому справа.

Можна уявити собі, яке було їхнє здивування, як на засіданні тої юнійної "ради директорів" їм показали примірник єврейського, лівого напрямку робітничого часопису "Кампф" і спитали, чи не йони то написали поміщену у тому часописі статтю, в якій описано погіршення умови праці в кравецьких робітників, поганий стан справ в юнії, та осуджено реакційних юнійних урядників за передавання контролю над юнією в руки підприємців. Ці два робітники заявили, що статті тої вони не писали. Тоді "рада директорів" зажадала від них, щоб вони підписали "жовтособаку" заяву, яка опрокидає правдивість тієї статті і п'ятує часопис "Кампф", як "брехливий свисток". Робітники, звичайно, відмовилися цю заяву підписати.

На наступний вечір, після покінчення праці, їх покликано до офісу менеджера і прогнано з роботи, без якого небудь попередження і без виявлення причин. На вперте домагання вияснення причин прогнання їх з роботи, менеджер признався, що робить він це на домагання урядників юнії.

Як про це довідалися робітники, то підняли протест і на другий день зажадали від підприємця прийняти цих двох робітників назад до праці. Підприємець на це згодився. Як лише один з цих робітників верну до праці, юнійні бюрократи прийшли до шапи і зажадали негайного прогнання його, що менеджер і зробив. Відтак, на домагання тих-же юнійних бюрократів, прогнано з роботи передових, діяльних юнійних робітників із інших підприємств. До цих підприємств належать: "Тип-Тан Тейлорінг Ко." і "Гоберлінс". В підприємстві "Милер Клодінг Ко." двом лівокрильцям дано повідомлення, що після одного тижня їх звільняться від праці. Крім цього заборонили вони поширювання часопису "Кампф" у тих шапах.

І за що це переслідування діяльних юнійних членів юнійними бюрократами? Це-ж одні з найдіяльніших і найпопулярніших членів юнії. За те їх переслідують юнійні бюрократи, що вони стоять в опозиції до всего, що робиться на шкоду робітників. Вони належать до лівого крила в юнії і пильно стежать за тим, щоб юнія служила інтересам робітників, а не підприємця. Вони належать до Трейд-Юнійної Освітньої Ліги, що вчить робітників розуміння своїх справ і найкращих способів боротьби за свої інтереси. Юнійні бюрократи не люблять їх, бо через них їм тяжко запровадити робітників і тому хотять зблизити їх. Ці бюрократи похваляються, що мають на списку сорок вісьмох таких робітників, яких вони проженуть з роботи в шапах. Навіть одному з підприємців цієї негідної, брудної боротьби було за багато і він признався, що це є намагання реакційних юнійних бюрократів позбутися "лівих" і усунути "опозицію".

Для чого це потрібне реакційним юнійним бюрократам? Справа в тому, що підприємці хотять збільшення продуктивності робітників і мають в плані віддалення частини робітників від праці, щоб з оставших видувати більше поту й крові. На це тихцем погоджуються юнійні бюрократи і готові підписати відповідну угоду, що має бути складена незабаром. На перешкоді цьому стоять якраз одні "ліві" члени юнії. Вони борються проти поштучної праці (піс-ворк), проти гонення робітників задля збільшення продукції і проти зменшення числа робітників. Через це юнійні бюрократи хотять позбутися їх, щоб могли легше зраджувати робітників і запровадити їх підприємцям.

Кравецькі робітники це зрозуміли і у відповідь на заті юнійних бюрократів виийшли на страйк в "Тип-Тан Тейлорінг Ко.", вирішивши не вертати до праці, поки не буде прийнято назад до шапи їхніх двох товаришів. Те саме зробили робітники одного департаменту фірми "Милер Клодінг Ко.", домагаючись відкалення попередження про звільнення двох їхніх товаришів від праці. Робітничі фірми "Гоберлінс" оголосили, що зробить теж саме.

В неділю відбувся в "Алгамбра Гоу" великий мітинг кравецьких робітників, на якому, при великому підйомі боевого духа, вирішено повести боротьбу проти того нечуваного нахабства бюрократів з "Амалгамейтед Клодінг Воркерс оф Америка". Промовні розказали кравецьким робітникам, як те теперішні провідники цієї юнії колись самі боролися проти реакційних бюрократів "Гармент Воркерс Юніон" і відкодили частину членства, з якої й повстала юнія "Амалгамейтед Клодінг Воркерс оф Америка". А сьогодні ті колишні "радикали" стали ще більшими реакціонерами і в негідний спосіб, а навіть шри допомозі бандитів — як це було в Монреалі — намагаються тероризувати членство юнії, щоб позбутися дійсних оборонців робітничих інтересів та зробити з юнії вигідну агенцію для підприємців. Мітинг заявив за боротьбою до кінця проти зрадників.

Торонтонський Центральний Міський Комітет Комуністичної Партії дав поклад до всіх членів партії і Ліги Комуністичної Молоді допомагати кравецьким робітникам у цій боротьбі проти розбивачів робітничого трейд-юнійної сили і єдності, проти юнійних бюрократів, що заважають торгувати робітничими інтересами. Ця боротьба має велике значіння не лише для кравецьких робітників і не тільки в Торонто, але для цілого робітничого трейд-юнійного руху. Це є один із важливих

моментів боротьби за те, чи юнії мають бути боевим зрядом робітничої класи проти капіталістичного визиску, чи мають вони перетворитися просто в допоміжні, корисні для капіталістів агенції.

Цікаво відмітити той факт, що в цій кравецькій юнії переважають єврейські робітники, хоч є в ній і українські, російські і інші робітники. Реакційна бюрократія теж рекрутується з Євреїв. І ці єврейські юнійні бюрократи ні чутя не вагаються викидати з шапи немилых їм єврейських робітників. Дарма, що українські націоналісти частенько вказують на Євреїв, як на народ, що буди то не визнає класових ріжниць, коли справи торкаються Євреїв. Але дійсність говорить зовсім друге. У класовій боротьбі національна спорідненість не має ніякого значіння. Капіталіст Єврей, і його єврейський агент, так-же само дується єврейського робітника за горло, як це роблять капіталісти і їхні агенти інших національностей. В класовій боротьбі капіталісти ріжних національностей собі брата, а робітники ріжних національностей теж повинні єднатися у братерський союз.

Об'єднаним фронтом всі класово свідомі кравецькі робітники Торонта, до якої народності вони не належали-б, повинні дати відсіч юнійним бюрократам і їхнім зазіханням на свободу думки в юнії та на право кожного члена юнії обороняти інтереси своєї організації і організованих у ній робітників.

НЕДОГОДА НАШІЙ БАБІ...

(Стаття надіслана з Саскечевану.)

Читаючи українські (якщо їх можна назвати українськими) патріотичні часописи, через кілька літ і слідуючи за кожним справою та полемікою, що провадилася й провадиться між ними й робітничо-фармерською пресою, прийшов я до переконання, що тим, нашим патріотам не догодить, як старій бабі.

Були часи, наприклад, коли "Укр. Голос" писав, що більшовики вибрали прем'єром Радянської України Чубаря, тому, що він змосковщений Українець, отже ворог України; були часи, коли "Укр. Голос" писав, що Скрипник є ворогом нашого народу і на услугах Москви, тому його зроблено комісаром. Пізніше знов писав "Укр. Голос" і плавав, що Москва не дають Чубареві й Скрипникові виконувати роботи на користь України; а навіть тому їх усунуто з посади (хоч і до цього часу це не повторилося). Усуєно Чубаря за те, що він провадив національну політику, переводив українцізацію шкіль і т. ин. Освіт тут то я побачив, що "Укр. Голос" лише неправду.

Далі: сердиться "Укр. Голос" на більшовиків за те, що вони віддають пошану геніям бідного українського народу — Шевчуків, Франків і ин. А коли-б "Укр. Роб. Вісти" були проти цих поетів, то "Укр. Голос" писав би: дивиться, вони проти українських поетів-братів. Ніяк йому не догодить, і як би там "Укр. Роб. Вісти" не писали, то "Укр. Голос" все одно буде сердитися.

"Укр. Голос" сердиться, що "Укр. Роб. Вісти" та робітничі проти Петлюри. Коли-б так "Укр. Роб. Вісти" й робітничі сказали (розуміється, вони такого ніколи не скажуть), що Петлюра наш, то патріотизм з "Укр. Голосу" наробилю-б страшного галасу.

Коли-б так робітничо-фармерська організація нічого не робила для свого народу, то "Укр. Голос" кричав би, що та організація і її преса є зрадниками; коли-ж робітничо-

фармерська організація і її преса шире працюють над освітнім і культурним піднесенням свого народу — знову таку недогоду "Укр. Голосові", наш патріот не хочуть про це чути. Поїхали українські дівчата, діти українських робітників, з пісню по Канаді, "Укр. Голос" сердиться; танцює українська молодь українські народні танки — "Укр. Голос" сердиться. (Якби так "мазура", "краковяк" — може-б тоді не сердився? — хто його знає? — Зам. скл.)

Є багато, багато іншого подібного, яким можна-б цілі щільно списати, але я всего не наводжу. Я навів лише кілька прикладів. А тепер я хочу поставити кілька запитань до цих наших патріотів. Чому "Укр. Голос" виступає проти того, щоб робітники допомагали жертвам повені в Галичині й на Буковині? Чому один з греко-автокефальних священників в Саскечевані наказує, щоб люди не забували святого письма та рідної мови, а сам, коли говорить, то до своєї української мови додає третину англійської й то навіть в церковних проповідях? Чому "Укр. Голос" не вияснить справи розниці між збором на Народнім Домом у Вінніпегу? Чому шибала львівського шляхтича варинша за життя українського воїска?

Яка ріжниця, коли українські хлопці й дівчата танцюють народні танки під провідом Авраменка, а когось іншого? Хто сіє ненависть між людьми на релігійному й політичному полі?

Маю ще багато більше питань, які мені несні. Не пишу я це із злоби, а тільки мені баки й іншим людям цікаво знати, чому воно так є. Якщо будуть розумні відповіді, то може ми дещо навчимось з них. Люди говорять про таке і виколкують все по своєму розумінню. Цікаво-ж почути на них відповідь тих, через яких ці питання повстають між людьми.

Один з самостійників.

ДРІБНОБУРЖУАЗНА КООПЕРАЦІЯ В ГАЛИЧИНІ.

Щоб мати жерело наживи, українські патріоти по війні взяли енергійно до творення кооперативних спілок по галицьких селах та містах. На початку засновувано споживчі спілки, опісля молочарські, а пізніше звязали до засновування кредитових.

Селянство та робітництво Галичини, почувши дійсно дійсний клич кооперативної: добровільне об'єднання людей, а не капіталу, котрі за помічю кооперативних спілок можуть зменшити свої видатки на споживання, можуть охоронитися перед несовісним визиском, не добуваючи в розвиваючійся молодій галузі кооперативного руху жадного опера. На керуючих місцях в кооперативних спілках по більшій частині помірнішувалися ріжні темні духи, що стреміли до особисті наживи, спронувані ідейні кооперативні

кличі, почали ріжнородні спекуляції та дефалдації, як також і хабарництво. Ці товари в кооперативних спілках бувають від 10 до 20% вище, як на ринку у приватних торговців. Керманічі спілок ідуть рука в руку з шахраями, що від віків визискують нашого селянина та робітника. Від цих визискувачів вони беруть товари, а при чим хабари. Керманічі кооперативних спілок стали здеморалізовані та розполітиковані елементом, не здібним до активної праці, хіба до надужит над селянином та робітником.

При кооперативних спілках, замість культурно-освітньої праці, ведеться по вказівкам з унівських та ухівських центрів з гори назначена партійна праця, якою керують галицькі попи.

Дійсно кооперативна ідея виходить за межі політикан-

ства, вона має свою мету, вона не числить на визиску, як капіталістична торгівля, вона не об'єднує гроша, а людей, вона повинна нести потрібну освіту, ширити співрацію та солідарність, бути рідною матір'ю для своїх членів.

Кооперація в Галичині, через спронування кооперативного клича, діждалася недовіря широких мас селянства та робітництва, стала центром наживи, та місцем дефалдації. Слово "манко" є загальнозвісне нашим людям. Кооперативні галицькі спілки ширять пільство, бо торгують алкогольними напитками, себ-то перебрали ролю колишніх галицьких славновісних коршеш, які їхали нашого селянина та робітника в безодню.

Стіхія робить своє мало по мало: Ці унівсько-ухівські організації за галицькі кооперативні спілки, починають упадати, а своїм упадком пригичують патріотичну попіську працю, на керманічів її клаждуть тавро шахраїв, а нашому селянинові та робітничові відкривають очі, та показують в дійсній зеркалі правду.

Правдивою кооперацію збудують собі самі робітники і селяни. М. Торонто, Ont.

НАШІ КЛИЧІ ДО ДЕСЯТИЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ ТУРФДІМ.

V.

Далше в ліс — більше дров, каже прислівка. Чим більше вгабуємося в роботу наших організацій, чим більше дошукуються тих недочетів, які стоять на перешкоді ширшого їх розвитку, тим більше їх бачити і хочеш про них говорити.

Зваживши всі недочети, бажавши в першу чергу одного, по моему, найголовнішого, а саме: щоб членство всіх наших організацій було грамотне в повному розумінню цього слова.

Коли чоловік вмє прочитати книжку чи газету та сяк так написати листа, то це ще не значить, що він грамотний. Коли чоловік вмє читати так хутко, як горохом силе, або вмє все одно, що каліграфує, то це ще не є ознакою, що він грамотний. Це лише є ознакою, що вмє читати й писати.

Коли чоловік знає, що він читає, вмє у всемо написаному добре розбиратися, відокремити в книжці здорову науку від отруї — тоді він грамотний. Коли він пише не тільки правильно граматично, але й льогічно, змістовно, правильно освітлює події, — він грамотний. Коли він, читаючи газету, статтю, чи новинки, всі ці події, що в них описуються, бачить їх перед своїми очима, без ріжниць, де-б вони не відбувалися, чи то в Китаю, чи в Нікарагві, і розуміє, як вони відбуваються й чому — тоді він грамотний.

Коли він, читаючи сварки, ку чи то між релігійними газетами, чи полеміку між буржуазною а робітничою пресою — розуміє, що іннакше й бути не може, й знає по якому боці йому в шій боротьбі стати — це значить, що він грамотний.

Є люди, навіть багато є таких, що кажуть: "Не хочу я тих газет читати, бо вони замість жити між собою в згоді, тільки сваряться". Такі висла-ві свідчать про неграмотність читача. Ні, читачу, замість бажати між газетами ріжних секцій, кляз замирення (якого ніколи не буде), краще вже ту сварку основно простудіювати й дізнатися, які причини її викликають.

А причини є і будуть так доволу, доки людство поділене на класи, на секти, на табори, й кордонами на обори. Грамотно політично, економічно й літературно людина, а найголовніше, свідомо класово, ніколи не скаже й не побажає, щоб газети всіх напрямків жили в згоді. Бо не можна бажати нездійснимому в сучасному класовому суспільстві.

Ми, робітники й фермери, наші організації, маємо свою пресу. Ми в житті боремося за своє існування. Чому ми боремося? Тому, що є люди, гурти людей, організації, які визискують нас, грабують нашу працю, проганяють нас з роботи на вулицю без куска хліба, гонять нас з місця, на місце, які загнали нас з тої країни, де ми родилися й зросли, в далеку заокеанську країну шукати заробітку, куска хліба, хоч в нашій рідній країні жили ми таких ненажерливих катів, які посядають величезні земельні обшари й мільони доларів — тому то ми примушено боротися.

Боремося ми, бореться з нами й наша преса. Адже-ж на те ми її створили. Ми її створили, щоб вона не лише допома-

ЗАМІТКИ.

"Варшавське сміття".

В 10-ому числі петлюрівського шляхетського "У.Г." ("присяченого" Тарасові Швеченкові!) помістили якісь польські патріотично-шовіністи, що ненавидять "гайдамакуф", допис з одної місцевості, в якому домагаються від українських робітників і фермерів, щоб ті подали їм точне число присутних на протестній мітингу, влаштованім для заперотестування проти розв'язання Селянсько-Робітничого Комітету Допомоги у Львові польському шляхтою.

Кажуть ці панські лакейчики, що протестуючі українські робітники і фермери підбилися до голоси протестуючих й тому вони "в інтересі правди" завляють, що вони "ані не чули нічого про таке віче".

"У.Г." також "в інтересі правди", чи пак, в інтересі польського уряду, помітив допис цих "обивателюф Жечипосполітей", прикривачих їх Швеченком та більшовиками.

"Варшавське сміття!" — називав таких Швеченко. Вони такі такими й є всі від найстарших петлюрівців до редактора "У.Г."

Січнівський правду говорив, що "польський уряд не киче потребує платити "У.Г.", бо він безплатно його обслуговує".

Легка справа.

Чи знаєте, де можна дістати прапор "української незалежної республіки"?

Кажете, що такої республіки нема? Пусте! Прапор можна дістати і то легким коштом. Купити жовтого й блакитного полотна і шити. Так радить "У.Г."

"Плачуть" за комунізмом.

Українські чорносотенні газети кажуть, що Компартия Радянського Союзу повитаняла старих комуністів і тепер повертає до капіталізму. І ця чорносотенна преса "плаче" за комунізмом.

Понабирали "чувинг тобеко" в роги.

Питання: Чому т. з. "Український Червоний Хрест в Канаді" не дає звіту з грошей, які він зібрав на потерпівших від повені в Галичині?

Чому газети, які є органами того "хреста" не домагаються від нього публичного звіту? Відповідь: Хай виплюють "чувинг тобеко".

В країні золота.

У вільній незалежній країні Злучених Держав Америки, яка має свого власного президента, свою армію і флоту, своїх купців, продавців, своїх багачів-мільонерів, свої фабрики, свій демократичний уряд, свою помірковану Американську Федерацию Праці, свої електричні крисла, свої тюрми і все інше, чого не має "незалежна українська республіка" — є зараз поперх 4,000,000 безробітних. А коли є поперх чотири мільони безробітних, то буде около двацять мільонів голодних.

Драпка:

ПРИСЛАЙТЕ СТАРУ АДРЕСУ.

Коли переїдете з одної місцевості до другої або перенесете з одного помешкання до другого, то не забудьте повідомити нашу адміністрацію, аби змінила Вашу адресу. При цім не вистарчить подати тільки нову, але киче потрібне подати і стару Вашу адресу.